

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

srpen 2006
číslo 2 - ročník III

Fotbalové starosti sokolského starosty

☐ Franz Beckenbauer, svého řemesla šéf organizačního výboru letošního mistrovství světa ve fotbale, mi napsal, že mi děkuje za velkolepou spolupráci při organizaci a provedení tohoto projektu. Byl jsem trochu rozčarován, očekával jsem, že se zmíní o tom, že by bez mého příspěví bylo mistrovství světa neproveditelné, což by také bylo. On si to udělal jednoduché, vždycky se posadil někam na tribunu vedle Merkelové, Chiraca nebo Klause, protože věděl, že já ve své funkci volontéra za něj zatím zkontroluji vstupenky, řeknu méně chápavým divákům, kde mají sedět, a po zápase ještě stihnu ukázat shora uvedeným potentátům - no vlastně spíš jejich šoferům - jak se mají vymotat ze stadionu. Chvilí jsem také uvažoval, že když jsem Franzovi pomohl já v jeho starostech, tak že by mi na oplátku mohl zase Franz pomoci ve starostech mých, třeba těch sokolských, ale i to jsem nakonec zavrhl, bylo by to nad jeho síly.

Ale to mistrovství samo o sobě, to bylo opravdu super. Opravdu super, přestože všemocná FIFA zařídila, aby se na stadionech prodávalo nepitelné pivo jménem badvajzr, přestože výkony rozhodčích jakož i výkony některých fotbalových hvězd byly někdy mírně řečeno podezřelé, přestože objednávky a distribuce vstupenek připomínaly činnost RVHP v době jejího největšího rozkvětu, přestože německá vláda využila všeobecného nadšení a nepozorovaně přijala několik nepříliš populárních zákonů. Lidé ve Spolkové republice se totiž tak nějak intuitivně domluvili, že budou celou záležitost vidět pozitivně, že jim FIFA i vláda mohou být ukradeny a že jsou sice patrioti, ale že kromě toho mají ještě rádi celý svět. No a ten svět to vděčně přijal a začal se chovat podle toho. Výsledkem pak byl například brazilsko-francouzský dav tančící společně sambu

a to bezprostředně po zápase, ve kterém Brazílie s Francií rupla. Nebo německé národní mužstvo, které jeho trenér přesvědčil, že hrát fotbal je radost, čemuž oni uvěřili a nakonec to taky radost byla. Nebo „Marsejéza“ zpívaná (nebo bručená) celou mnichovskou arénou...

V mezičase svých aktivit na mistrovství jsem si u příležitosti sokolského sletu zajel do Prahy. Z nedělního zahajovacího průvodu na mě dýchla atmosféra podobná té, kterou jsem zažíval na druhé straně Šumavy, možná ještě trochu umocněná tím, že vycházela z přímých aktérů celé události. Jenom diváci koukali někdy vyjeveně, byli to často zahraniční turisté, kterým jejich průvodci - vesměs nepříliš kvalifikovaně - vysvětlovali, čeho jsou svědky, nesokolští Pražané poctili celou záležitost většínou zdvořilým nezájmem.

Ve vesnici, kde mám chalupu, jsem večer zašel do hospody, abych se podělil o své dojmy z toho všeho. Úvahy o tom, jak a proč se momentálně v Německu fotbaloví fandové pokoušejí proti všem dosavadním tradicím a zvyklostem obejmout celý svět však brzy ukončil rezolutní hlas jednoho z přítomných: „Jen aby se z toho ti Němčouři nezjevili!“ (Samozřejmě že neřekl „nezjevili“, tak jenně se na českém venkově nemluví.)

Tak jsem šel raději zpátky na barák a koukal pak z okna na kopec nad vesnicí, na kterém se za nemalého finančního příspěvku evropské unie staví nový kravín, likvidující naši identitu, protože musí odpovídat normám platným pro celou Evropu, a byl jsem zase doma.

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

Foto: Olympijský park Mnichov červen 2006

XIV. všesokolský slet 2006

Sokolský průvod Prahou

Momentka ze seřadiště

je již tradiční součástí každého všesokolského sletu. V tom letošním se Pražanům opět prezentovaly sokolské župy a jednoty z celého světa.

A prezentovaly se, jak se Sokol prezentovat má. Takže to bylo barevné, veselé, šířilo to dobrou náladu, zkrátka bylo to hezké a hlavně – i mladé. Skoro to vypadalo, že Sokol disponuje – minimálně v Čechách a na Moravě – větším množstvím mladých lidí než dříve, a to potvrdila i atmosféra ostatních sletových dní.

Takže se zdá, že je Sokol na správné cestě.

Informační portál www.sokol.info byl letos nahrazen nezávislým informačním serverem o Sokole

www.sokol.cz

Určen především pro informaci o organizaci, dění, akcích i zájmovostech v rámci České obce sokolské, ale i zahraniční sokolské i jiné organizace najdou prostřednictvím tohoto portálu možnost informovat o své existenci a činnosti.

Čechy, jejich Němci a kopaná

aneb Kdo si začal

Když 30. května 2006 večer představoval pan Lubomír Král v mnichovském Českém centru svou novou knihu **Historie německé kopané v Čechách**, ani na něm nebyla znát únava z právě sehraného přátelského fotbalového zápasu Česká republika - Německo (organizátoři: České centrum a kulturní referent pro české země při Spolku A. Stiftera v Mnichově).

Unaveně oproti tomu vypadal, když se během přednášky zmínil o svých zdánlivě nekonečných snahách o knižní vydání svého rukopisu, náročných jednáních s možnými nakladateli, během nichž otázka „A vy si myslíte, že dnes toto téma někoho zajímá?“ byla tou nejběžnější reakcí, a které ve většině případů skončily trpkým zklamáním. Pouze díky finanční podpoře Česko-německého fondu budoucnosti se čtenáři - jen několik málo týdnů před zahájením letošního fotbalového mistrovství světa - nakonec přece jen dočkali jejího prvního vydání...

Při zpracovávání své předchozí knihy Encyklopedie našeho fotbalu narazil Lubomír Král na zmínky o fotbalových klubech německé menšiny v Čechách a uvědomil si, že o nich neví zhora nic.

A nedozvěděl se o nich posléze nic ani z německé fotbalové literatury. Když nenajdeš knihu k tématu, které tě zajímá, musíš si ji napsat sám – se tak stalo počátečním mottem autorových obtížných, deset let trvajících rešerší k této kapitole historie sportu v Čechách, značně komplikovaných autorovou neznalostí němčiny.

Na světě je nyní vyjímečná kniha popisující vznik, vývoj a historii fotbalu, který pěstovali a hráli příslušníci německé národnosti žijící v českých zemích a na Slovensku v letech 1882–1945 a je svým obsahem a rozsahem zcela prvním a ojedinělým dokumentem nejen v Čechách, ale i v německy mluvících zemích. Kniha zaplňuje mezeru „na mapě“ nejen historie české a československé kopané, ale i často zapomínané historie dřívějšího soužití Čechů a Němců a tak se zároveň stává příspěvkem pro dnešní dobré vztahy mezi oběma národy.

Doposud je kniha k mání pouze v češtině, ale německá verze na sebe jistě nenechá dlouho čekat...

www.nemECKYfotbal.cz

Sportem k překonávání předsudků

Myšlenka je jednoduchá a má úspěch. Již čtvrtým rokem trénují v Hofu, Františkových Lázních a Skalné, tedy na pomezí Čech, Bavorska a Saska, české a německé děti z pohraničních oblastí společně fotbal a poznávají tak formou hry jazyk a kulturu sousední země.

Počáteční skepse k projektu, kterým německá strana realizovala nápad dvou berlínských studentů, je již dávno překonána a fotbalová škola je dnes se svými sedmdesáti dětmi plně vytížena. Někteří z rodičů neváhají vozit své potomstvo na tréninky i ze vzdálenosti přes 100 kilometrů.

Také v jiném směru se okruh účastníků rozšiřuje: Již nějakou dobu zde hrají turecké, ukrajinské a romské děti, stejně jako první dívky.

Česko-německá fotbalová škola je - jako mezinárodní integrační model - v Evropě ojedinělým projektem podpory talentů, který se bude dále rozvíjet, do budoucna je plánován i česko-německý fotbalový internát.

A že se vše děje pod profesionálním vedením, je projekt spolufinancován z prostředků EU.

Sportovním vrcholem každoroční sezóny je mezinárodní turnaj MINI-EM. I toho letošního 3. ročníku se zúčastnila silná konkurence juniorských mužstev evropských týmů jako FC Bayern München, Werder Bremen, VfB Stuttgart, SK Slavia Praha, Sparta Praha, Legia Varšava, Ferencvaros Budapest, Glasgow Rangers, Zenit St. Petersburg, AC Florenz a Athletic Club Bilbao, které sehrály dubnový turnaj dílem na českých, dílem na německých fotbalových stadionech. Historie se letos opakovala, již potřetí se ve finále střetla družstva FC Bayern München a SK Slavia Praha. Tradice nebyla porušena ani v konečném výsledku a již potřetí se letos vítězem MINI ME stali hráči z bavorské metropole.

www.fotbalbezhranic.org

Klapzubova jedenáctka

(Klapperzahns Wunderelf, Fußballroman)

... se díky panu Stefanu Zwickerovi letos dočká nového německého vydání. (Oproti tomu na vysílání stejnojmenného českého televizního seriálu němečtí diváci zatím ještě čekají.)

Obálka německého vydání Klapzubovy jedenáctky 1935

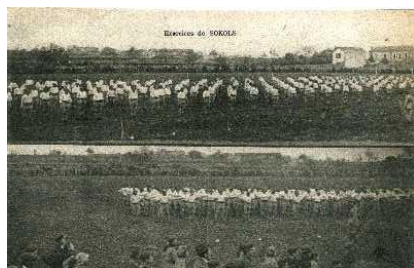
*Serge Bernard
ve svém mnichovském bytě*

Nadšený sběratel

Serge Bernard a jeho passion pro Sokol

Monsieur Bernard je Francouz. Do Mnichova přišel před třiceti lety, aby si zde vybudoval existenci jako obchodní zástupce francouzského textilu. Monsieur Bernard přišel bez znalosti němčiny. A přesto se mu to podařilo. Když Monsieur Bernard asi před dvaceti lety příteli filatelistovi ve finanční nouzi odkoupil sbírku dvou set sokolských pohlednic, zaujalo ho neznámé téma natolik, že se rozhodl z této sbírky něco udělat. Monsieur Bernard neuměl slovo česky. A přesto se mu to podařilo.

Pan Bernard tenkrát netušil, že jeho více méně bezcílná koupě ovlivní celý jeho budoucí život. Sokolské hnutí společně s dějinami českých zemí se mu během let staly nejen koníčkem, ale vášní, které dnes věnuje velkou část svého volného času, o finančních prostředcích nemluvě.

*Jeden z unikátů:
Prezentace Sokola
cizinecké legii
v Cognacu 1918*

Z původní téměř nicotné sbírky se mu podařilo vytvořit jednu z nejvýznamnějších sokolských sbírek na světě, která dnes obsahuje úctyhodných 6.000 pohlednic, fotografií a dalších vesměs ojedinělých dokumentů sokolského hnutí z let 1862 až 1948, s pečlivostí filatelisty popsanych a tematicky utříděných

do třiceti silných šanonů. K jeho sbírce dále náleží více než sedmdesát sokolských publikací a periodik.

*Serge Bernard
při své
přednášce
v květnu 2006*

Pan Bernard se stále snaží sbírku rozšiřovat, ale již jen zřídka kdy je jeho neúnavná snaha odměněna nějakým novým exponátem

Sokolské hnutí pan Bernard představil – společně s fundovaným výkladem historických okolností jeho vzniku, vzestupu a pádu – v mnichovském Francouzském institutu zjara letošního roku, je v kontaktu nejen s Českou obcí sokolskou a Muzeem tělesné výchovy a sportu Národního muzea v Praze, ale i s Francouzským institutem v Praze a se Sokolem Paříž jako s možnými partnery pro prezentaci celé sbírky veřejnosti.

Letos na podzim plánuje pan Bernard v Mnichově - za podpory Generálního konzulátu České republiky - přednášku o sokolském hnutí s diapozitivy, která by tentokrát měla být simultánně tlumočena do němčiny i do češtiny a umožnila tak širší mnichovské veřejnosti seznámit se se sokolskou historií.

Program

srpen – prosinec 2006

- so. 19.08. horská túra**
organizuje, kdo tu bude
- ne.-so. Týden zahraničních Čechů Praha**
17.-23.09. (<http://iforum.cuni.cz/IFORUM-2995.html>)
- pá.-ne. seminář Cyklistická trasa Mnichov - Prčice**
29.09.-01.10. organizuje Karel
- ne. 15.10. horská túra**
nebo (podle počasí)
výstava fotografií Alpy 1870-1914
Alpines Museum München
- so. 18.11. SKV OPEN, 2. ročník kuželkového turnaje**
16 hod., organizuje Dušan
(přihlášky do 11.11. na adresu alendusa@ngi.de
nebo tel. 089/310 98 342)
- stř. 06.12. Mikulášská**
19 hod., ASZ Altstadt
- ne. 24.12. vánoční rozloučení na Viktualienmarktu**
11 hod., organizuje Karel

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 18 hod. pravidelné setkání v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

Chcete vědět „**Kam v Mnichově**“ a vůbec co se děje na zdejším česko-německém společenském poli? Odpověď kde jinde než na našich webových stránkách

www.sokol-muenchen.com

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com
Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu
Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39,
Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. **Další kontakty:** Karel Pokorný (starosta) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a pokladník) 089/310 98 342.
Bankovní spojení: HypoVereinsbank München, BLZ 700 202 70, Konto 667 377 587